

Arrest

nr. 103 508 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 december 2012 tot weigering van verblijf met meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. LANDUYT en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2012 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie (bijlage 19ter) als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

Op 11 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 18 december 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag

van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.06.2012 werd ingediend door:

Naam: O. K.

Voorna(a)m(en): F.

Nationaliteit: Togolees

Geboortedatum: 5...°1980

Geboorteplaats: K.

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Foto's: een groot aantal foto's zijn niet gedateerd waardoor er niet nagegaan kan worden van wanneer deze foto's dateren. Deze foto's kunnen dan ook niet in aanmerking genomen worden als afdoende bewijs voor de duurzame relatie van tenminste 2 jaar. Er werden daarnaast twee foto's ingediend die wel gedateerd zijn, nl. april 2012 en september 2011. Deze data zijn echter te recent om aan te tonen dat betrokkenen mekaar al minstens 2 jaar kennen en een duurzame en stabiele relatie met mekaar hebben.

-Verklaringen op eer: verklaringen op eer worden kunnen niet aanvaard worden als voldoende bewijs voor de duurzame en stabiele relatie aangezien ze niet op hun waarachtigheid en feitelijkheid getoetst kunnen worden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 40, 42bis en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker in de synthesememorie het volgende uiteen:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en artikel 40, 42 bis en 52 van de Vreemdelingenwet.

De enige motivering is dat de mijn verzoeker onvoldoende bewezen heeft dat zij als echtpaar reeds meer dan een jaar ononderbroken samenwonen voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Vooreerst stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat de foto's niets bewijzen, gezien zij niet gedateerd zijn of gedateerd op april 2012 en september 2012. In de bestreden beslissing wordt echter geen melding gemaakt van de foto's van 25 december 2010, 12 januari 2011 en 14 maart 2011 die eveneens voorgelegd zijn en die bewijzen dat zij reeds toen een koppel waren. Deze foto's zijn wel degelijk gedateerd. In de nota geeft verwerende partij toe dat deze stukken haar bekend waren en dat zij toch oordeelt alsof deze stukken haar onbekend waren. Dat daaruit enkel kan vastgesteld worden dat de bestreden beslissing niet ernstig gemotiveerd is. Dat men niet redelijkerwijze kon beslissen dat er enkel ongedateerde foto's voorlagen, terwijl er duidelijk wel gedateerde foto's voorlagen.

Daarnaast zijn de verklaringen op eer wel degelijk een voldoende bewijs. Vooreerst zijn er het grote aantal (11) die voorgelegd worden en waarbij elk der getuigen op gelijklopend wijze verklaart het koppel reeds meer dan een jaar als koppel te kennen. Dit ruim aantal toont reeds genoegzaam de betrouwbaarheid aan. Bovendien betreft het vooral burens van verzoeker, die dus in wezen geen familie zijn, maar neutraal verklaren wat ze gezien hebben. Ook dat verhoogt de betrouwbaarheid. Tenslotte corresponderen deze verklaringen met de eigen verklaring van mijn verzoeker en zijn levensgezellin Mevrouw C., L. en met de andere bewijsstukken, zoals de foto's (gedateerd). Dat er trouwens, zo men wil, wel degelijk de verklaringen op eer kan controleren, door bijvoorbeeld deze getuigen door de politionele diensten te verhoren of hun verklaringen te toetsen. Uit samenlezing van deze bewijsmiddelen kan er niet getwijfeld worden dat mijn verzoeker wel degelijk aan de criteria voldoet."

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling duidelijk gemotiveerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als partner van een burger van de unie, daar hij niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. Uit de lezing van het middel blijkt dat verzoeker daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de thans bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de reden die aan de beslissing ten grondslag ligt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond. Verzoeker poogt in zijn enig middel de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, waaruit blijkt dat hij eerder de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert en het middel dan ook verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Er moet verder worden benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld *in functie* van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken.

Verzoeker betoogt dat geen rekening is gehouden met de gedateerde foto's van 25 december 2010, 12 januari 2011 en 14 maart 2011 in de beslissing.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 december 2012 bijkomende foto's heeft overgemaakt ter staving van zijn relatie, samen met een brief waarin zijn partner verklaart dat zij, naar aanleiding van de negatieve beslissing, nog meer foto's en getuigenissen wensen over te leggen. Deze foto's gedateerd op 25 december 2010, 12 januari 2011 en 14 maart 2011 zijn evenwel pas ter kennis gebracht aan verweerder nadat de bestreden beslissing was genomen op 11 december

2012. Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat deze gedateerde foto's reeds eerder waren ter kennis gebracht. In tegenstelling tot verzoekers betoog in de syntheseseminarie heeft verweerder niet *'toegegeven dat die foto's hem bekend waren'* maar stelt verweerder uitdrukkelijk dat ze hem werden overgemaakt, samen met de begeleidende brief, nadat de beslissing was genomen. Het bestuur kon aldus op het ogenblik van de beoordeling van de voorgelegde bewijsmiddelen en bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de nieuwe overtuigingsstukken waarvan hij geen kennis had.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de verklaringen op eer wel degelijk een voldoende bewijs vormen van zijn relatie.

De voorgelegde verklaringen op eer werden door de gemachtigde van de staatssecretaris als volgt beoordeeld:

"Verklaringen op eer: verklaringen op eer worden kunnen niet aanvaard worden als voldoende bewijs voor de duurzame en stabiele relatie aangezien ze niet op hun waarachtigheid en feitelijkheid getoetst kunnen worden.

Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris, bij gebrek aan een reglementaire bepaling omtrent verklaringen op eer in deze, oordeelt dat de neergelegde verklaringen niet kunnen aanvaard worden als voldoende bewijs voor de duurzame en stabiele relatie omdat ze niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen worden getoetst. De verklaringen op eer van derden hebben een gesolliciteerd karakter en zijn niet gesteund op enig objectief element. Het gegeven dat er 11 verklaringen zijn voorgelegd, dat de verklaringen gelijklopend zijn en dat ze afkomstig zijn van burens (dus niet-familieleden), doet hieraan geen afbreuk. Waar verzoeker stelt dat verweerder de verklaringen op eer kan controleren door de *"getuigen"* te laten verhoren door de *"politieele diensten"*, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker dient immers als aanvrager van een verblijfskaart zelf, aan de hand van voldoende bewijzen aan te tonen dat zijn relatie een duurzaam en stabiel karakter heeft. Verweerder dient niet de voorgelegde bewijzen te 'controleren' doch dient na te gaan of aan de hand van de voorgelegde bewijzen het duurzaam en stabiel karakter van de relatie afdoende is aangetoond. Verweerder meent van niet. Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van niet gedateerde foto's en foto's gedateerd op april 2012 en september 2011 en verklaringen op eer, te oordelen dat het duurzame en stabiele karakter van de relatie niet afdoende is aangetoond.

Verzoeker maakt met zijn betoog een schending van de artikelen 40, 42bis en 52 van de vreemdelingenwet niet aannemelijk en toont niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN